

:: [Főoldal](#) > [2006. április-május](#) > [Veszprém rovat](#) >

Melléklet 14. oldal

Újraéledt a Veszprémi Érseki Hittudományi Főiskola és a papi szeminárium

Küldetésben járnak

Szerző: Budai Éva

„Az igaz ember mindig bölcsességet mond, a balga azonban változik, mint a hold” – áll a Sirák Könyvéből való idézet (27,11.) a Veszprémi Érseki Hittudományi Főiskola honlapjának az élén.

Bizonyára nem véletlen ez a mottó, hiszen a több mint negyven évnyi kényszerszünet után a 90-es évek elején a Szendi József püspök (későbbi érsek) által újraalapított hittudományi főiskola és annak keresztény háttérbázisa alaposan kiélezhetett már az igaz emberi szóra, a bölcsességosztó, krisztusi tanító tevékenységre, s arra, hogy azt immár széles társadalmi nyitottsággal is gyakorolhassa.

– A szeminárium és a főiskola az egyházmegye számára szellemi-lelki erőforrást jelent – mondja dr. Varga István rektor, mikor távlatos céljaikról kérdezem. – Akik itt végeztek, már jobban kötődnek a Veszprémi Egyházmegyéhez, hiszen sokkal több alkalommal találkozhatnak a helybéli papokkal, megoszthatják örömeiket, bánatukat, nehézségeiket, s ez a kapcsolat szinte egy nagy családdá kovácsolja az egyházmegyét. Nagyon fontosnak tartom a lelki mellett a szellemi képzést is a főiskolán. Szintén nagyon fontosnak tartom az

előadókat, a helybelieket, akik tanítják pap- és világi növendékeinket. Emellett évek óta Európa különböző szemináriumából és egyetemeiről is hívunk vendégtanárokat, akik előadásokat tartottak, tanítottak nálunk.

Történeti előzmények

Az 1991-ben újraalapított Hittudományi Főiskola – mivel akkor még az ingatlanrendezés lassúsága miatt nem volt hol működnie – a Veszprémi Egyetem épületében lelt otthonra. Éppen ezért a papi szeminárium is csak három év múlva kezdhetette meg tevékenységét, amikor az egyház régi várbeli épülete helyett (amelyben ma egyetemi kollégium működik) a városközponttól ugyan távol, de a közlekedési útvonalak fókuszában kapott meg egy ingatlanegyüttest intézményei számára.

Amikor 1994-ben ezen épület tetején elhelyezték a kettős keresztet, az szinte egy kisebb fajta rendszerváltásnak volt tekinthető a megyeszékhelyen. Ugyanis az épületegyüttesben a diktatúra idején az MSZMP pártiskolája működött évtizedeken át.

Az újrainduló egyházi intézményben működött 1994-től 1997-ig az országos papi szemináriumi előkészítő évfolyam. A főiskolán 1991-ben alakult meg a hittanár szak, 1994-től a teológiai, 1995-től pedig a szociálismunkás-képzés. Ugyanakkor 2006 szeptemberétől tovább bővül a választék, hiszen megindul az ugyancsak főiskolai diplomát adó kántorképzés is. A hittanári és a szociális munkás szak mellett felvehető még

az úgynevezett karitás-spezializáció, amely négyszáz óras képzést biztosít. Ennek végén egy olyan tanúsítványt szerezhhetnek a hallgatók, amely előnyt jelent a tanulmányok befejezése után az egyházi területeken való elhelyezkedésnél.

A főiskolának jó az együttműködése a Veszprémi Egyetemmel és a Kaposvári Egyetem Csokonai Vitéz Mihály Pedagógiai Főiskolai Karával, itt kihelyezett tagozatuk is működik.

Külső és belső építkezés

– Főiskolánk államilag akkreditált intézmény – veszi át a szót Trosits András, főiskolai docens. – Negyven év szünet után az újraalapított intézményben nagy erővel kezdtük meg az „építkezést” átvitt és valóságos értelemben is. Újra kellett alapozni sok olyan folyamatot, tevékenységet, amely megfelel a képzési, a tudományos kritériumoknak és a mai kor követelményeinek.

Olyan szintre kellett eljuttatniuk szakmailag és infrastrukturálisan is a főiskolát, mondja, mely a hallgatóknak ideális tanulási feltételeket biztosít, és diplomához juttatja őket. Ide sorolható többek között az a példaértékű könyvtárfejlesztés, amelynek során az állami normatív támogatás segítségével a kezdetben még csak kétezer kötetes könyvtár állományát több mint 25 ezer kötetre növelték. E kiadványok a teológiai s a szociális munkás hallgatók számára nagy segítséget nyújtanak. Komoly gondot jelentett, teszi hozzá, az akkreditációs folyamatban a személyi feltételek megteremtése is. Hiszen

az elmúlt évtizedekben szinte alig képeztek PhD-s teológiai professzorokat, s csak néhányan végeztek további tanulmányokat Rómában. Szerencsére lehetővé vált több olyan tehetséges, már felszentelt papot vagy még ezután felszentelendő kispapot kiküldeni a főiskola megindulása után Németországba, Franciaországba, az Angers-i egyetemre, valamint Rómába, akik az ottani képzésre építve már mint teológiai doktorok jönnek haza, s nagy valószínűséggel a főiskola professzori gárdáját is erősítik majd. A főiskolán számos állagmegóvási munkát is végeztek, például felújították a dísztermet, a tantermeket, kicserélték a nyílászárókat. A kollégiumi épületekben szintén komoly átalakításokra került sor, a korábban túlszűfolt, négyágyas szobákat három, majd kétágyas helyiségekké alakították át, európai színvonalú kiszolgáló helyiségekkel (melegítő konyhával, vasaló- és mellékhelyiséggel, zuhanyozóval).

A főiskolán és a szemináriumban a hallgatói összlétszám idén megközelíti a háromszáz főt.

„Hogy látva lássanak...”

A veszprémi szeminárium régen Szent Annának, az egyházmegye védőszentjének nevét viselte. A Veszprémi és a Passauai Egyházmegye közötti jó kapcsolat létrejöttével – amelyet Szendi érsek úr és néhai Csoma János gazdasági helynök épített ki – kapta az újjáalakult szeminárium passauai Boldog Gizella nevét. Ezzel is tisztelve a történelmi hagyomány előtt, hiszen Boldog Gizella azóta a Veszprémi Egyházmegye társvédőszentje.

A szemináriumi képzés több lépcsős lelki és szellemi képzés. A lelki képzésben nagy szerepet tölt be a spirituális személye – jelenleg Milhoffer Miklós atya tölti be ezt a tisztséget –, akivel a növendékek közvetlen kapcsolatban állnak, problémáikkal, dilemmáikkal bármikor hozzá fordulhatnak lelki tanácsért. A szellemi képzést szolgálja ugyanakkor a főiskolai tantárgyak (filozófia, szentírástudomány, egyháztörténet, dogmatika, morális, egyházjog, liturgika, homiletika, azaz prédikációs gyakorlat, pszichológia, pedagógia...) óráin való részvétel és a vizsgák. E szemináriumi képzés ötödik éve után diakónusszentelés következik, majd ezt követi egy féléves plébániai gyakorlat s a hatodik év zárásaként a papszentelés.

A papi szemináriumban jelenleg 23 kispap tanul. Ebben az évben hat diakónust szentelnek pappá. Az elmúlt évben is körülbelül ez volt az arány, mondja a rektor atya, de hozzáteszi:

– Jóval többre volna szükség!

A főiskolán az alapképzés mellett több népszerű programot is szerveztek az utóbbi években.

Közérdeklődésre számot tartó továbbképzéseket (például akkreditált etikatanár-továbbképzés) és több olyan konferenciát (ökumenikus hitoktatói fórum, karitás nemzetközi konferencia, a cigánykérdésről szervezett kiállítás és tudományos szimpozion), kulturális, lelki-szellemi találkozót is szerveznek, melyeken országos elismerést élvező, köztisztelőben álló személyiségek voltak az előadók (például néhai dr. Ferencz Antal

bioetikus professzor, dr. Habsburg Ottó, a Páneurópai Unió egykori elnöke, Freund Tamás agykutató, dr. Papp Lajos szívsebész, dr. Mikola István volt egészségügyi miniszter, Melocco Miklós szobrászművész, Márfi Gyula érsek, Ittész János evangélikus, Márkus Mihály református püspök, Majnek Antal kárpátaljai, Tempfli József nagyváradi főpásztor).

1998-tól elindították a Studia Wesprimiensia című tudományos megalapozottságú, igényes folyóiratukat, melyben a professzorok, tanárok publikációit közlik, de idegen nyelvű előadók (francia és német) elemző írásai is olvashatók. Az intézmény gyakorlóiskolája a Veszprémi Padányi Biró Márton Római Katolikus Gimnázium és Általános Iskola. Itt hospitálnak a kispapok és a hittanár szakos hallgatók is, s itt végzik a gyakorlótanításukat is.